

JEZUS

de levende HOOP

JEZUS
de levende HOOP
in een bizarre wereld

Koert Koster

Ik draag dit menselijke boek op aan een persoon die me lief was. Een mens zoals ik. Mijn moeder. Zij maakte mij vertrouwd met Jezus als de Hoop voor de wereld, ja als mijn Hoop.

Schrijver: Koert Koster

Coverontwerp: eigen ontwerp/bewerkte afbeelding

ISBN: 9789462544086

Uitgegeven via: mijnbestseller.nl

© Koert Koster, alle rechten voorbehouden

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	7
Inleiding.....	11
H.1 Jezus, mijn Hoop.....	15
H.2 Hoop.....	27
H.3 Jezus, de Hoop der wereld.....	49
H.4 Gods wereld, Jezus' Kerk en de Apocalyps.....	65
H.5 Kerst zónder of kerst mét Jezus.....	101
H.6 Jezus, de Weg, de Waarheid en het Leven.....	113
H.7 Jezus als Koning en Messias.....	135
Nawoord.....	155
Geraadpleegde literatuur.....	157
Geraadpleegde artikelen.....	160
Overige bronnen.....	160

Voorwoord

De eerste regels van dit manuscript zijn meer dan tien jaar oud. De eerste versie rondde ik op 06 april 2003 af in Katwijk. Daarna heb ik dit werk weggelegd en jarenlang voor me uit geschoven. Dit jaar (2014) heb ik de draad weer opgepakt. In tien jaar tijd is er veel veranderd. Daarom moest veel herschreven worden. Bepaalde delen zijn gedateerd en niet meer actueel.

Mijn moeder is anderhalf jaar geleden overleden. Ze was de laatste jaren van haar leven zwak, omdat zij één van de velen was die aangevreten werd door kanker. Menselijkerwijs was er geen hoop op definitief herstel. Zij was ten dode opgeschreven. Maar zij is vandaag levend in Jezus. En toen zij stierf, is zij meer gaan leven dan ze ooit gedaan heeft. Want haar leven is veilig in Gods hand. Ze heeft nu ten volle genezing gevonden bij haar Schepper en Verlosser.

Als ik terugdenk aan hoe flink zij deze ziekte droeg, dan bewonder ik haar moed en kracht. Zij is voor mij een voorbeeld. Juist om lijden niet uit de weg te gaan. Maar het, wanneer het op je pad komt, te dragen.

Zij gaf mij leven. Door haar kan ik een mens zijn op aarde. Een mens met een taak en opdracht in deze wereld. Ik wil in dit boek de hoop die Jezus geeft, doorgeven. Hij bracht een boodschap van hoop voor de wereld.

De Bijbelse hoop maakt rustig. Het gaat niet om de goedkope geruststelling die een kind op kinderlijke en simpele wijze ontvangt bij een moeder. Een moeder die met één veeg de tranen van het gelaat wist en met één woord het kind weer opbeurt. Dit boek is niet geschreven om goedkope en pasklare antwoorden te geven. Om gouden bergen te beloven in een dor en droog woestijnlandschap.

Uit de voorbeelden zal blijken dat het verhaal aards en realistisch is. De hoop van de Bijbel heeft dan ook alles met de aarde te maken. Wereldnieuws en heftige gebeurtenissen zullen genoemd worden. Het

boek hoort bij het leven, bij mijn leven. Ik heb het ook niet in een aantal maanden geschreven. Het heeft zich ontwikkeld in mijn leven, een proces van vallen en opstaan en soms zelfs liggen. Het is langzaam uitgekristalliseerd.

Dat ik Jezus leerde kennen als de Hoop van mijn leven, wil ik niet voor mijzelf houden. Ik wil mijn Hoop met u delen. Namelijk de wetenschap dat Jezus Christus vandaag Dezelfde is en Zich nog steeds manifesteert in tijden van zorg in het dagelijks leven. De Godservaring en de Christusontmoeting kunnen hoop bieden aan mensen. Ook in onze tijd, waarin de wereld in meerdere opzichten in brand lijkt te staan. Denk daarbij aan de wereldwijde economische crisis, aan de humanitaire crisis gevoed door het ebola-virus en aan de moreel-religieuze crisis in het Midden-Oosten die versterkt wordt door de ISIS. Er valt weinig te lachen.

Daarom wil ik met dit boek in eerste instantie christenen een hart onder de riem steken. Ik wil wijzen op de hoop die er in mijn hart leeft en op de hoop die er is voor de wereld. Daarmee benader ik Jezus op positieve wijze. Ik ben me er terdege van bewust dat ik niet op afstand blijf staan. Die moeite doe ik niet eens. Ik ben geen journalist die een verslag schrijft van dat wat hij door de lens van zijn videocamera ziet en vastlegt. Als dat al zou kunnen. Ik kijk meer door de ogen van een kind, een kind dat niets heeft, behalve de sterkste vader van de wereld. Het is een blik van nabijheid, van bewogenheid, van liefde en geloof. Ik schrijf als gelovig theoloog.

Dit boek is uit nood geboren. Nood die ik dagelijks ervaar in de wereld om mij heen. Ik leef in een wereld waarin grip ontbreekt. Slechts een paar strohalmen lijken mensen houvast te moeten bieden. Om deze hopeloosheid te boven te komen, schrijf ik over de hoop. Ik schrijf daarmee niet slechts voor anderen, maar ook voor mezelf. Moed houden, de hoop niet laten varen en het niet opgeven, is het devies.

Geef niet op wat onopgeefbaar is. Dat éne krachtige woordje roept een wereld op. Een wereld waar we voor gaan. Een wereld waarin kinderen huppelen, zonder te vallen. Een wereld waarin vliegtuigen vrolijk opstijgen en mensen handen klappend landen.

Het éne woordje dat is 'hoop'. Onopgeefbaar.

Dit boek wil dan ook bemoedigend, vertroostend en pastoraal van aard zijn. Zowel voor hen die weinig hoop hebben, als voor hen die al hun hoop reeds hebben laten varen. Maar ook voor hen die leven vanuit de hoop. Voor hen is het motto: 'houd vast wat je hebt.'

De studie aangaande Jezus heeft mijzelf ook bemoedigd en opgebouwd. Ik kwam opnieuw onder de indruk van de persoon die me reeds als jochie lief en dierbaar was geworden. Het onderzoek is daarmee een onderzoek naar mijn eigen leven. Hoe geloofde ik, wat geloofde ik, waarom geloofde ik en in wie geloofde ik? Vanzelfsprekend komen in dit boek dezelfde vragen nog eens voorbij, maar dan met het oog op het heden en de toekomst.

Koert Koster

Inleiding

‘Aan hen heeft God bekend willen maken hoe glorieus dit mysterie is voor alle volken: Christus is in u, hij is uw hoop op goddelijke luister’ (vgl. Kol.1:27, NBV).

Met de titel van dit boek is veel gezegd. Heel veel. Maar dat is het geval met ieder ‘Jezusboek’. Zelfs al zou de titel enkel ‘Jezus’ luiden. Ook dan spreekt men een waardeoordeel uit. We hebben het namelijk niet over een ‘neutrale zaak’. Nee, we hebben het over een persoon die waarde heeft. Eén die gevoelens oproept. Eén die mensen afstoot of mensen juist aantrekt. Wie Jezus zegt, zegt geen Koert, Jan of Truus. In de naam Jezus zit veel opgesloten. Zijn naam roept een hele wereld op. De betekenis van die naam is Redder, Verlosser of Messias. Daarom heeft iedereen wel een mening over Hem.

Een neutrale positiebepaling ten opzichte van Jezus is mijns inziens onmogelijk. Ook al vanwege het feit dat Jezus zelf niet neutraal is en wilde zijn. De geschiedenis die Hij in gang heeft gezet, is een geschiedenis van ongelof en van geloof. Hij had een boodschap. Voor die boodschap leefde Hij en stierf Hij.

De titel van dit boek is inderdaad een geloofsuitspraak, een uitspraak van vertrouwen. Ik heb reeds voor ik de eerste letters op papier zette, mijn kaarten op Jezus gezet. Ik denk dat daar niets mis mee is. Ik schrijf dit boek als christen. Ik heb bewust gekozen voor deze insteek en eigenlijk kan ik ook niet anders. Daarom doe ik hier niet mijn uiterste best om afstand te bewaren tot Jezus.

Vanuit de nabijheid van Jezus die ik in mijn leven diverse malen heb ervaren, tracht ik iets over Jezus te zeggen. Tegelijkertijd wil ik vanuit die intieme relatie een paar passen achteruit stappen om theologisch te reflecteren op Jezus van Nazareth en de opgestane Christus. Deze opmerkingen zullen niet strikt wetenschappelijk, maar ook zeker niet onwetenschappelijk zijn. Zij zijn intersubjectief. Zij willen te denken

geven en bemoedigen. Het gaat om reflecties met een pastorale insteek.

Hierboven zagen we waarom objectiviteit in ons 'Jezus-onderzoek' niet mogelijk is. Spreken over Jezus is niet neutraal, omdat het 'voorwerp' of 'object' van onderzoek niet neutraal is. Maar er is nog een andere reden waarom de eis van objectiviteit onhaalbaar is. Wij zijn als mensen zélf namelijk niet objectief. De claim dat wetenschapsbeoefening waarde vrij hoort te zijn, impliceert al een stellingname en oordeel over het hoe en wat van onderzoek.

Waarde vrije en objectieve kennis vergaring bestaat niet, al kan een streven daarnaar nobel zijn. Wetenschapsbeoefening en onderzoek is gebrekkig mensenwerk. Onderzoekers en publicisten nemen heel hun hebben en houden mee wanneer ze hun onderzoek doen. Ze hebben hun voorkeuren, hun vooroordelen, hun beperkte blikvelden en hun karakters. En niet te vergeten: hun geloof of juist hun ongeloof. Ongeloof is overigens eveneens een bepaalde manier van geloven, namelijk 'niet-geloof' of 'geloof in het niet'.

Daarom hoef ik mijn geloof - en de ongelovige zijn ongeloof - niet af te leggen, voordat wij aan Bijbels onderzoek beginnen. Dat kan trouwens niet eens, want dan moet ik stoppen om mens te zijn. Geloof en ongeloof zijn aspecten die deel uit maken van de menselijk constitutie. Dat te verloochenen zou betekenen dat ik het niet meer ben die onderzoek doet. Daarom schrijf ik dit boek dus als gelovig onderzoeker van de Bijbel. In mijn positie komen allerlei vooronderstellingen, vooroordelen en geloofsopvattingen mee. Deze kunnen mijn lezers buitengewoon goed doen, namelijk sterken in hun geloof. De betrokkenheid, geëngageerdheid en voorliefde voor mijn onderwerp, kunnen meer licht geven op Jezus van binnenuit. Zo kan er herkenning en erkenning zijn.

Wat de opbouw van het boek betreft het volgende: allereerst ga ik in *hoofdstuk 1* in op mijn persoonlijke ervaringen met Jezus tijdens mijn opvoeding, mijn schoolgang en mijn studententijd. Daarin zal ik bespreken hoe mijn relatie met Jezus ontstaan en bepaald is. Ook zal

daaruit blijken hoe mijn karakter en denken door deze geloofsopvoeding gevormd zijn. En hoe bepalend deze relatie met Jezus is geworden voor mijn beeldvorming van de wereld om mij heen en mijn 'in de wereld staan'. Ik aarzel daarbij niet om ook negatieve levenservaringen ter sprake te brengen. Ervaringen die gepaard gingen met pijn, ziekte, dood en lijden. Te midden daarvan speelde Jezus een doorslaggevende rol.

In *hoofdstuk 2* zal ik ingaan op het begrip hoop. Wat is hoop nu eigenlijk? En wat is Bijbelse hoop? Daar zal ik ook stilstaan bij geloof en liefde. En bij de toekomst die juist door de christelijke hoop in een nieuw perspectief komt te staan. Materialisme en een leven in het hier en nu, komen hier ook ter sprake. En mensen die juist van morgen dromen. Hier zullen opnieuw voorbeelden uit mijn eigen leven en uit dat van anderen genoemd worden. Daarnaast snijd ik hier Golgotha aan als basis van de hoop. Ook Jezus die de trooster wil zijn door praktisch hoop te bieden aan mensen in nood, komt voor het voetlicht.

In *hoofdstuk 3 en 4* behandel ik Golgotha uitvoerig. Daar bespreek ik met behulp van voorbeelden de opwindende en beangstigende tijd waarin wij leven. Jezus' tweede komst ligt voor ons. Eigen ervaringen en inzichten rondom preken en liederen komen uitvoerig voorbij. Ook de angst die gevoed wordt door gruwelijke beelden op internet of televisie, komt ter sprake. Dreiging van geweld, terrorisme en menselijk falen wordt besproken. We hebben te maken met eindig leven, maar ook met eeuwig leven. Daarom is er levensmoed en verwachting. Ook de verwachting die Jezus uitsprak naar zijn discipelen. De christelijke hoop is niet gebaseerd op een beter systeem, maar op een betere Persoon. Christenen mogen dat geheim delen, zelfs al zijn er nog veel onbeantwoorde vragen en is het werk van de Kerk gebrekkig mensenwerk. God wil dat werk wel bevestigen. De werkelijkheid is niet zoals die zou moeten zijn. De menselijke geschiedenis blijkt er één te zijn van pogen en falen. Christenen mogen geduld oefenen en uitzien naar de definitieve verwijdering van het kwaad en de zonde. Ze kunnen stil zijn en wachten tot dat moment aanbreekt waarop hun wensen vervuld worden. Tot die tijd mogen plaatselijke kerken eigen kennis en inzicht delen, maar ook relativeren. Ze mogen aan zelfreflectie doen.

Christenen mogen in vrede leven als wegbereiders. Zij zijn als Kerk Gods dienaars die onderweg zijn. Verantwoordelijk en betrokken. De Kerk is als Kerk van de vrede het geesteskind van Jezus dat onderweg is naar de Apocalyps. Dan zal zij, met Hem, in heerlijkheid verschijnen.

In *hoofdstuk 5* komen enkele inzichten betreffende Kerst en Kerstfeest aan bod. Daarbij maak ik onderscheid tussen de wijze waarop 'de wereld' kerst viert en waarop christenen dat doen. Ook nu worden ervaringen en voorbeelden genoemd die te denken moeten geven. Dit alles rond de vraag of Jezus wél of niet centraal staat.

Hoofdstuk 6 is geschreven rondom een sleutelvers in het Johannesevangelie (vgl. Joh.14:6). Ik zal de context schetsen waarin dit vers staat. Deze belijdenis lijkt me cruciaal voor het verstaan van Jezus én voor de wijze waarop Hij zichzelf zag. Daarom ga ik hier in op begrippen als waarheid, leugen, weg, begin, eind, doel, leven en dood. Ook begrippen als 'exclusief' en 'universeel' passeren de revue. Hier komen opnieuw voorbeelden uit mijn eigen leven rondom dood en leven ter sprake.

Hoofdstuk 7 staat in het teken van de toekomst. Hier spreek ik over Jezus als zichtbare, aardse Koning die als zodanig herkend én erkend wordt door de volken. Hij zal de rechtmatige troonopvolger zijn van zijn vader David. Hij blijkt niet te vergelijken te zijn met hen die wij om ons heen betitelen als koning, heerser, machthebber of regeringsleider. Jezus is nu reeds Koning van een onzichtbaar rijk. Lieder over Jezus' koningschap kunnen daarom luidkeels gezongen worden. Dat de visie van orthodoxe joden op Jezus anders is als die van christenen, wordt hier ook besproken. Begrippen als Messias en Messiasverwachting spelen in dit laatste hoofdstuk een rol.

Dat het leven en de toekomst er somber uitzien zónder Jezus, maar vol hoop zijn dankzij Jezus, is de strekking van het hele boek. Een boek dat geen theologische verhandeling is van een thema dat ver weg staat, maar theologische en pastorale reflectie wil zijn met het oog op het leven van alledag.

H.1 Jezus, mijn Hoop

De hoop op een betere wereld

De verwachting van een betere persoon

Toekomstmuziek die steeds vastere vormen aanneemt

Die de toekomst inluidd

De hoop die ons toekomt

Mijn jeugd

Vanaf mijn jongste jeugd ben ik opgegroeid met de Bijbel. In de Bijbel sprak Jezus tot mij. Jezus kwam naar mij toe als een bekende. Met Hem raakte ik vertrouwd, wanneer mijn moeder voorlas uit kleuter- en kinderbijbel.

Mijn opvoeding is doordrongen van de harts kennis die me bij is gebracht door liefhebbende ouders. Terwijl mijn moeder mij waste in bad, vertelde en zong zij over Jezus. Jezus bleek de Hoop te zijn voor het jonge gezin waarin ik opgroeide.

Mijn vader stierf heel jong aan kanker. Die bittere ervaring heeft ons gezin op de kop gezet. Ik voelde me vaak alleen. Gelukkig kon ik troost zoeken en uithuilen bij mijn moeder. Die jaren ben ik sterk naar mijn moeder toegegroeid. De dood van mijn vader maakte veel los en dit grote verlies bracht ons heel dicht bij elkaar.

Mijn avonden en nachten

Ik was als kind vaak bang. In het holst van de nacht werd ik wakker en huilde. Deze tranen waren een uiting van groot verdriet, maar ook van angst. Mijn moeder leerde me dat de Here Jezus altijd bij me was. Ik heb dat dikwijls zo ervaren, maar soms ook helemaal niet. Wel wist ik dat ik in mijn diepste pijn en in mijn grote gemis, een vriend bij m'n bed had staan. Hij reikte zijn hand in neerbuigende liefde en liet mij merken: 'jongen, je bent niet alleen, ik ben bij je'. Het gemis van een vader die op 34-jarige leeftijd stierf, werd voor een belangrijk deel opgevuld door de liefde die de Persoon van de evangeliën mij gaf. Jezus bleek mijn hoop in bange tijden. Toch kon Hij het verlies van mijn aardse vader niet

compenseren. Om de simpele reden dat Hij toch ook echt anders is.

Als ik 's avonds in bed lag en mijn moeder door omstandigheden weg was, paste de buurvrouw op mij en mijn twee broertjes, met behulp van een babyfoon. Deze zorgzame buurvrouw was altijd bereikbaar en beschikbaar om binnen te komen lopen en te helpen als er wat was. We hoefden maar een klap te geven. Soms kwam ze bij me zitten als ik niet kon slapen of het leven even niet zag zitten. Samen praatten we dan en huilden. Zo kon ik mijn grote verdriet delen.

Mijn lijflied

Deze lieve buurvrouw Veldman heeft vaak de langspeelplaat van Elly en Rikkert gehoord. Ik klom vaak op de kruk die voor de grote toogkast stond om hun muziek op te zetten. Ik had geleerd dat Jezus mijn Hoop was. Door de muziek heen sprak Hij mij aan. De weg uit de diepte liep via Jezus. De belijdenis dat Jezus de dood die mijn jonge leven had getroffen, heeft overwonnen, galmde door de boksen. In het duister van de avond klonk het refrein: 'Jezus, de leeuw van Juda, overwon de dood'. Die wetenschap maakte iedere keer, al was het tijdelijk, een eind aan mijn verdriet, zodat ik toch rustig in slaap viel en verder kon.

Later zou ik vaker terugvallen op dit lied. Op een mooi en bijzonder moment in mijn leven, de dag waarop ik trouwde, zongen we dit lied in de Kerkboerderij in Hoogeveen. Direct daarna ben ik gaan staan met de oproep om het nóg een keer te zingen, maar nu opgedragen aan mijn opa, Koert Koster sr. Hij was de maand voor ons trouwen gestorven.

En vandaag? Jaren later leer ik het mijn zoon en zingen we het soms samen voordat hij naar bed gaat. Wellicht kan hij er ook een leven lang rustig op slapen. Net als ik.

Op de volgende pagina citeer ik het hele lied.

*Stil en geduldig
Liet Hij zich slaan
Als een onschuldig lam
Is Hij naar 't graf gegaan
Maar de dood, hoe machtig ook
Kon Hem niet aan
Jezus, de leeuw van Juda
Hij is opgestaan*

*De dood is tenietgedaan
Jezus is opgestaan
Jezus, de leeuw van Juda
Overwon de dood*

*Ook ik ben bang geweest
Om dood te gaan
Voordat ik eindelijk wist
Wat Jezus heeft gedaan
Nu ben 'k niet bang meer
Voor dood of pijn
Want ik verlang ernaar
Bij Hem in 't licht te zijn*

(refrein)

*De bazuin zal klinken
En wij zullen gaan
En ons kleed zal blinkend wit zijn
Als we voor Hem staan
Daar is onze woning
Een eeuwig huis
Prijs onze Koning
Hij bracht ons thuis¹*

---

¹ Tekst & Muziek: Elly & Rikkert Zuiderveld
(Openbaringen 5 : 5 en 1 Korinthiërs 15)